

03.32. Personlige tillæg.

ad tilskud.

51.01. Personlige tillæg til pensionister, L 217 1984.

Efter lov om social pension, § 17, kan der til pensionister, hvis forhold er ganske særlig vanskelige, ydes personligt tillæg. Tillægget ydes efter kommunernes skøn over pensionistens trang i det enkelte tilfælde.

Staten refunderer i henhold til § 52 i den sociale pensionslov 75 pct. af kommunernes udgifter til personlige tillæg inden for et rådighedsbeløb. Eventuelle overskridelser af rådighedsbeløbet dækkes fuldt ud af kommunerne. Den enkelte kommunes samlede rådighedsbeløb består af et rådighedsbeløb efter § 17, stk. 1, (ordinært rådighedsbeløb) og et særligt rådighedsbeløb efter § 17, stk. 2, til varmhjælp.

Pr. 1. januar 1984 udgør det ordinære rådighedsbeløb pr. pensionist henholdsvis 779 kr. i hovedstadsområdet og 646 kr. i det øvrige land, mens varmhjælpsrådighedsbeløbet udgør 2.108 kr. pr. enlig pensionist med fuldt pensionstillæg. Fra 1. januar 1985 ændres beregningen af det ordinære rådighedsbeløb. Beregningen sker herefter med udgangspunkt i antallet af pensionister, der modtager fuldt pensionstillæg. Kommunernes samlede ordinære rådighedsbeløb ændres ikke.

Refusionen anvises kommunerne forud ved hver måneds begyndelse med 75 pct. af den forventede udgift.

Kommunernes refusionsberettigende del af udgifterne til personlige tillæg i 1984 anslås til 957 mill. kr. På FL 1984 er udgiften anslået til 978 mill. kr. (januar 1984 PL-niveau).

I budgetperioden 1985–1988 er der regnet med en uændret udnyttelse af rådighedsbeløbene. Udgifterne forventes derfor at udvikle sig i takt med pensionisttallet.

Statens udgifter beregnes på følgende måde:

År	Kommunernes refusions- berettigende udgifter mill. kr.	Heraf statens andel mill. kr.	Forventede udbetalinger fra staten		
			Som løbende refusion mill. kr.	Som rest- afregning vedr. foregående år mill. kr.	I alt mill. kr.
1984	957	718	718	32	750
1985	966	725	725	—	725
1986	975	731	731	—	731
1987	984	738	738	—	738
1988	993	745	745	—	745

Statens udbetaling i 1985 anslås herefter til 725 mill. kr.

03.34. Dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, LB 81 1984.

Dagpenge ved sygdom udbetales i de første 13 uger som hovedregel af arbejdsgiverne. Indførelsen af én karensgang indebærer dog, at der ikke skal udbetales dagpenge for 1. hele fraværsdag, dog med undtagelse for kronisk syge, arbejdsløse, ved arbejdsskader og i tilfælde af tilbagefald inden for 12 dage på grund af samme sygdom. Karensgangen gælder også for selvstændigt erhvervsdrivende, herunder medarbejdende ægtefæller, der har tegnet frivillig dagpengeforsikring for de første 3 uger af en sygeperiode. Efter 13 uger, for selvstændige efter 3 uger, eller i tilfælde af arbejdsløshed, ikke opfyldte beskæftigelseskrav m.v., eller hvis arbejdsgiveren har frigjort sig for forpligtelsen ved forsikring i henhold til § 11 eller § 13, overtager det offentlige sygedagpengeforpligtelsen. Dagpenge kan dog med undtagelse af ganske særlige omstændigheder højst udbetales i 2 år. Dagpenge ved graviditet og barsel udbetales af det offentlige fra op til 4 uger før forventet fødsel og indtil 20 uger efter fødslen (fra 1/7 1985: 24 uger). Heraf tilkommer de første 14 uger efter fødslen moderen. De sidste 6 uger (fra 1/7 1985: 10 uger) ydes der dagpenge til enten faderen eller moderen. Faderen kan herudover få dagpenge i indtil 2 uger umiddelbart efter barnets fødsel eller modtagelse i hjemmet. Til adoptanter ydes dagpenge i indtil